

1. Prin sentința Judecătoriei militare mun. Chișinău din 13 iunie 2012, Verebcean Sorin a fost condamnat în baza art. 368 alin.(1), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

De la inculpat s-a încasat prejudiciu moral în folosul lui Crăciun Anastasia 11610 lei ca pagubă morală și cheltuieli judiciare, în rest a fost respinsă.

2. În fapt, instanța de fond a constata că inculpatul Verebcean Sorin își îndeplinea serviciul militar prin contract în cadrul unității militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri (u/m 1002 a DTC) din 14 mai 2010, inclusiv și la 18 aprilie 2011, deținând funcția - plutonier de companie al companiei 1 de carabinieri a batalionului 1 mobil-operativ cu dislocarea pe lângă statul major al u/m 1002 a DTC, în grad militar - sergent major.

În aceeași unitate militară efectua serviciul militar în termen și soldatul Crăciun Victor, pentru care sergentul major prin contract Verebcean S. A. a fost superior atât după funcția ocupată cât și după gradul militar deținut.

La 18 aprilie 2011, sergentul major prin contract Verebcean S. în timp ce se afla în cantina ostășească a u/m 1002, dislocate pe str. Tighina, 34, mun. Chișinău, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 19, 94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare: care-l obliga să respecte Jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să păstreze demnitatea gradului și uniforme militare pe care o poartă; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să ajute comandanții (șefii) și superiorii la menținerea ordinii și disciplinei; în cazul constatării unor relații neregulamentare între militari, de urgență să ia măsuri pentru a restabili ordinea și să raporteze despre ele șefului său nemijlocit; să nu-și permită deprinderi dăunătoare; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate, să păstreze cu sfințenie onoarea militară, să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți; să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sânguincioasă față de serviciu, precum și ritualurile militare; să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari; să mențină în permanență o disciplină militară strictă și o stare moral-psihologică sănătoasă în cadrul efectivului; să întreprindă măsuri pentru prevenirea cazurilor de traumatism în cadrul efectivului; să asigure ordinea interioară în unitate; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară, cât și în afara ei, să nu-și permită nici sie și nici altora să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate – însă sergentul major prin contract Verebcean Sorin Alexandru a admis intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări:

La 18 aprilie 2011, orele 19.45 sergentul major prin contract al u/m 1002 Verebcean S. A. aflându-se în camera de tăiere și repartizare a pâinii din cantina

ostășească a u/m 1002, amplasate în mun. Chișinău, str. Tighina, 34, fiind în calitate de deserviciu pe cantină în timpul ce îndeplinea obligațiunile legate de serviciu, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului militarului serviciului în termen al aceleiași unități militare - soldat Crăciun Victor. În rezultatul acțiunilor violente ale lui Verebcean S., soldatului, Crăciun V. i-au fost cauzate bătăi, adică dureri fizice.

Judecătoria Militară a considerat că vina inculpatului Verebcean S. în săvârșirea infracțiunii este dovedită complet. Acțiunile și inacțiunile inculpatului Verebcean S. trebuie să fie corect calificate pe art. 368 alin. (1) Cod penal, ca lovirea subalternului de către șef în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar, în circumstanțele indicate mai sus.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Anastasia Crăciun privind încasarea de la Verebcean S. a pagubei materiale și morale, respectiv 40 000 lei și 1 000 000 lei, cât și pentru asistență juridică 5000 lei, judecătoria militară a satisfăcut parțial, menționând că având în vedere, că, nici la urmărirea penală, nici pe parcursul anchetei judecătorești nu s-a stabilit legătura causală între decesul părții vătămate Crăciun V. și lovitura aplicată de inculpatul Verebcean S. părții vătămate Crăciun V., și anume, asistența juridică în sumă de 5000 lei, paguba morală în sumă de 5000 lei, cheltuielile de judecată deplasarea la Chișinău în sumă de 1610 lei, iar în total 11610 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Verebcean S., Judecătoria militară a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, este mai puțin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că n-are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, circumstanțele atenuante, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, circumstanțele agravante pe cauza penală n-au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, că are la întreținere un copil minor, este în concediu de maternitate, el fiind unicul întreținător al familiei și consideră că îndreptarea și corectarea lui e posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea art.90 Cod penal.

3. Avocatul Serghei Canțer a declarat apel, solicitând, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Verebcean Sorin să fie aplicată condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal stabilindu-i un termen de probă minimal de un an.

Apelantul a invocat că în cazul lui Verebcean Sorin sunt prezente toate circumstanțele de a aplica o pedeapsă cât mai minimă, și anume: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, precum și personalitatea condamnatului: anterior necondamnat, căsătorit, la întreținere un copil minor și soția, unicul întreținător al familiei.

Având în vedere cele expuse consider că instanța de apel este în drept de a-i aplica inculpatului Verebcean Sorin o pedeapsă minimală prevăzută de sancțiunea articolului, cu suspendarea executării în temeiul art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de probă pe un termen minimal.

3.1. A declarat apel și reprezentantul părții vătămate Crăciun Anastasia, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Verebcean Sorin să-i restituie dauna materială cauzată de 40000 lei și dauna morală de 1000000 lei.

Apelanta a specificat că în urma decesului fiului său, a suportat cheltuieli, a organizat mese de pomenire. A procurat pomene și produse alimentare, legume și fructe de la piață, cu atât mai mult că aceasta a avut loc în luna aprilie-mai, când erau foarte scumpe. Se știe faptul că bonuri de plată la piață nu să eliberează. În dosar este bonul de plată pentru funerarii în sumă de peste 4000 lei, cât și alte bonuri, care nu au fost luate de instanță în considerație. Ea este pensionară, soțul este invalid (orb). Familia sa a pierdut întreținătorul - Crăciun Victor în Armata Națională.

3.2. Procurorul a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Verebcean Sorin să fie condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei de tip semiînchis. De admis parțial acțiunea civilă și de încasat de la Verebcean Sorin în folosul lui Crăciun Anastasia prejudiciul material în sumă de 40.000 lei, prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei și cheltuielile judiciare în sumă de 5.000 lei, iar în total de încasat suma de 145.000 lei, în restul acțiunii civile de respins.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că inculpatul Verebcean S. a cauzat prejudiciu nu doar familiei Crăciun, dar a compromis statutul de sergent, a știrbit imaginea de militar, a subminat autoritatea Trupelor de Carabinieri în fața societății civile.

Verebcean S. pe parcursul cercetării cauzei penale a încercat prin diferite căi să evite răspunderea pentru fapta săvârșită.

În urma aprecierii motivelor invocate, rezultă ca instanța de judecată a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului Verebcean S., aplicând art. 90 Cod penal aceasta nu-și v-a atinge scopul stipulat în art. 61 Cod penal, de aceea, sentința în această privință urmează a fi casată.

Ținând cont de prevederile art. 75 Cod penal, de persoana celui vinovat, consideră că corectarea lui este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

În instanța de apel procurorul, care va reprezenta acuzarea de stat în această cauză, este în drept să modifice învinuirea inculpatului Verebcean S. în sensul agravării ei, reieșind din rezultatele cercetării judecătorești.

În cadrul judecării apelului, prin ordonanța din 11 octombrie 2012, procurorul a modificat învinuirea, incriminând inculpatului comiterea infracțiunii prevăzute la art. 368 alin. (2) lit. c) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, apelul avocatului Serghei Canțer a fost respins ca nefondat. Apelurile procurorului și succesorul părții vătămate au fost admise, casată sentința în latura pedepsei și acțiunii civile, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Inculpatului Verebcean Sorin, condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data reținerii.

De la Verebcean Sorin s-a încasat în beneficiul succesorului părții vătămate Anastasia Crăciun prejudiciul moral cauzat în mărime de 50 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 5000 lei.

Acțiunea civilă privind paguba materială a fost admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

Instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 368 alin.(1) Cod penal, ca lovirea subalternului de către șef în timpul când acesta își îndeplinea obligațiile legate de serviciul militar.

Totodată, Colegiul penal a considerat că instanța de judecată i-a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului Verebcean S. La stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpatul, cu toate că nu a avut intenția de a-l omorî pe soldatul V. Crăciun, a admis intenționat acte de violență în privința acestuia, în rezultatul cărora ultimul a decedat.

De asemenea, instanța de judecată nu a luat în considerație că în rezultatul decesului lui V. Crăciun, care era întreținătorul familiei, au rămas părinții ultimului, care sunt în vârstă, iar tatăl decedatului este orb.

La etapa urmăririi penale, la 02 noiembrie 2011, inculpatului i s-a înaintat o nouă învinuire pe art. 368 alin. (1) Cod penal (f.d. 275 vol.I). Ulterior, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond Verebcean S. și apărătorul său s-au apărat conform noii învinuiri aduse de procuror pe art. 368 alin. (1) Cod penal, prin urmare, dacă în instanța de apel ar fi fost admisă învinuirea adusă de procuror în sensul agravării ei pe art. 368 alin. (2) lit. c) Cod penal, ar fi fost încălcat dreptul inculpatului Verebcean S. la apărare.

Astfel, Colegiul penal a constatat că aplicându-i inculpatului Verebcean S. art. 90 Cod penal, pedeapsa nu-și va atinge scopul stipulat în art. 61 Cod penal, de aceea, sentința în această privință urmînd a fi casată.

Ținînd cont de prevederile art. 75 Cod penal, de persoana inculpatului, Colegiul penal consideră, că corectarea lui este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de pedeapsă reală.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că acțiunea civilă a succesorului părții vătămate Anastasia Creciu în ce privește paguba materială necesită a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă și de încasat de la Verebcean Sorin în beneficiul succesorului părții vătămate Anastasia Crăciun dauna morală 50000 lei, și cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

Apelul avocatului Serghei Canțer în interesele inculpatului nu are suport probatoriu și urmează a fi respins ca nefondat.

5. Avocatul Serghei Canțer a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea hotărîrii instanței de apel, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie atenuată pedeapsa, prin aplicarea prevederilor

art. 90 Cod penal fiindu-i stabilit un termen de probă minimal, și admiterea acțiunii civile urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Recurentul a menționat că instanța de fond, în cadrul examinării probelor prezentate de partea învinuirii și apărării în ședința judiciară, corect a ajuns la concluzia aplicării față de Verebcean S. a prevederilor art. 90 Cod Penal, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea executării, a ținut cont de toate circumstanțele atenuante, precum și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod Penal, aplicînd corect pedeapsa ținînd cont de circumstanțele atenuante prezente, și anume: recunoașterea vinei, căința sinceră, prezența copiilor minori în familia vinovatului, etc.

Pedeapsa aplicată lui Verebcean Sorin prin sentința primei instanțe, cu suspendarea executării acesteia, atinge scopul corectării condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de către acesta a unor infracțiuni. Aplicarea unei pedepse reale ar cauza persoanei inculpate suferințe fizice și ar înjosi demnitatea persoanei condamnate, fapt ce este interzis prin legislația RM.

La stabilirea pedepse reale instanța de apel prin decizia sa a luat în considerație doar faptul că actele de violență aplicate de către Verebcean Sorin au dus la decesul părții vătămate, concluzii ale instanței de apel care nu corespund realității.

Concluziile instanței de apel referitoare la survenirea decesului părții vătămate în urma loviturilor lui Verebcean Sorin sunt interpretate greșit de către instanță, deoarece conform materialelor cauzei penale, și anume a expertizei medico-legale în comisie este cert stabilit că soldatul Crăciun Victor a decedat în urma unei asfixii mecanice cu ondularea căilor respiratorii, și careva legătură cauzală dintre lovitură și cauza decesului nu există, astfel concluzia dată nu putea fi pusă la baza adoptării deciziei și stabilirea unei pedepse reale.

La adoptarea deciziei și aplicarea pedepsei cu închisoarea instanța de apel s-a bazat pe faptul că în rezultatul decesului lui Crăciun Victor, care era întreținătorul familiei, au rămas părinții ultimului, care sunt în vîrstă și tatăl acestuia este orb, însă nu a individualizat pedeapsa asupra persoanei vinovate, referindu-se doar la persoana celui pătimit.

În partea descriptivă a deciziei instanța de apel nu a descris nici o circumstanță atenuantă a inculpatului, sau invers agravantă, care ar permite stabilirea unei pedepse reale, făcînd referire doar la faptul că corectarea condamnatului este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

Instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, și anume: gravitatea infracțiunii comise - este o infracțiune mai puțin gravă; persoana celui vinovat și condițiile de viață, și anume: inculpatul Verebcean Sorin a comis pentru prima dată o infracțiune; este angajat în cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv, are la întreținere copil minor în vîrstă de pînă la trei ani, are la întreținere toată familia, care este compusă din soție și copil, este unicul întreținător al familiei sale, soția este însărcinată, fapt stabilit prin certificatul prezentat în ședința de apel; circumstanțe atenuante: a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, dorește să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiune, chiar încercînd să-l restituie în mod binevoi, însă partea vătămată refuzînd categoric acest fapt, influența

pedepsei - faptul că Verebcean Sorin a fost reținut pe un termen de 72 ore, aflării pe banca acuzaților deja au influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

La adoptarea deciziei instanța de apel greșit a încasat de la Verebcean Sorin un prejudiciu moral în sumă de 50000 lei, neindicând în partea descriptivă a deciziei motivele încasării sumei date.

Respingând apelului avocatului ca nefondat, din motivul lipsei suportului probatoriu instanța de apel nu a luat în considerație că la examinarea apelului apărarea a anexat materiale ce dovedesc graviditatea soției lui Verebcean Sorin, care servesc ca o circumstanță atenuantă, și un criteriu de individualizare a pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6),10) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a specificat că nu suportă critică argumentul instanței de apel, prin care se invocă că acțiunile lui Verebcean Sorin, nu pot fi încadrate în baza art.368 alin.(2) lit.c) Cod penal, după cum i-a fost modificată învinuirea în sensul agravării ei în instanța de apel, deoarece ar fi fost încălcat dreptul inculpatului la apărare.

Totodată, instanța de judecată, la cererea inculpatului și apărătorului său, le-a acordat termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, dreptul la apărare a inculpatului fiind respectat.

Instanța de apel, respingând ordonanța procurorului de modificare a învinuirii în sensul agravării ei inculpatului, nu a motivat, prin ce i s-ar fi încălcat inculpatului Verebcean Sorin dreptul la apărare, ultimul fiind asistat real de apărătorul Sergiu Canțer.

Acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate conform noii învinuiri aduse în instanța de apel, în baza art.368 alin.(2) lit.c Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6),12) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează următoarele.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel, conform împrejurărilor constatate și reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, în raport cu motivele invocate în recursul ordinar a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, întemeiat constatînd vinovăția inculpatului și determinînd încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa penală a fost individualizată și aplicată ultimului în limitele prevăzute de legea actuală.

Mai mult, concluziile instanței de apel coroborează și cu următoarele circumstanțe:

a) potrivit rechizitoriului, inculpatul este acuzat că: „... *Verebcean Sorin ... i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului militarului serviciului în termen al aceleași unități militare – soldat Crăciun Victor, în rezultatul acțiunilor violente... soldatului Crăciun i-au fost cauzate bătăi, adică dureri fizice*”, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 368 alin. (1) Cod penal (v. 1, f.290).

Conform art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Potrivit art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, actul de învinuire trebuie să cuprindă datele importante pentru formularea învinuirii. În corespundere cu art. 66 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

În pofida acestor prevederi, organul de urmărire penală nu a indicat, deci nici nu a constatat în fapta descrisă ca fiind comisă de inculpat elementul constitutiv al infracțiunii de prevăzute în art. 368 alin. (2) lit. c) Cod penal – lovirea subalternului de către șef în timpul cînd acesta îndeplinea obligațiunile legate de serviciul militar, soldate cu urmările grave – decesul victimei.

Rezultă că învinuirea înaintată inculpaților este una divergentă în aspectul faptei imputate inculpatului și încadrării juridice a acesteia. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpatului de a ști pentru ce faptă este acuzat, adică dreptul la apărare.

Totodată, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 8 alin. (3) și art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Mai mult, ordonanțele din 22 mai 2013 de modificare a învinuirii aduse inculpaților în sensul agravării, formulate de procuror în instanța de apel, contravin prevederilor art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căroră în instanța

de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel. Or, procurorul nu a invocat în apelul declarat acest aspect, deoarece chestiunea respectivă nici nu a fost abordată în fața instanței de fond (*f.d. 99-101, pct. 3 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu argumentele invocate de procuror, că decizia instanței de apel conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul nominalizat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

În al doilea rând, potrivit art. 424 alin. (2), 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnatului.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această consecutivitate și cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Canțer, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept:

a) conform art. 325 alin. (1), 388 alin. (1) pct. 1), 413 alin. (1) Cod penal de procedură penală, judecarea cauzei în instanța de apel se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. La adoptarea deciziei, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.

Aceste prevederi legale au fost ignorate de către instanța de apel, or în partea descriptivă a hotărârii atacate aceasta a constatat în fapt că: *„la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpatul, cu toate că nu a avut intenția de a-l omorî pe soldatul V. Crăciun, a admis intenționat acte de violență în privința acestuia, în rezultatul cărora ultimul a decedat”*, adică faptic a comis infracțiunea prevăzută la art. 368 alin. (2) lit.c) Cod penal – lovirea subalternului de către șef în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciu militar, soldate cu urmări grave, dar care nu a fost incriminată inculpatului prin rechizitoriu (*v. 2, f.d. 132, pct. 4 din prezenta decizie*).

Rezultă că instanța de apel a depășit limitele învinuirii înaintate, generând temeiul excluderii din partea descriptivă a hotărârii atacate constatarea faptului că Verebcean Sorin a comis acte de violență săvârșite asupra militarului soldate cu urmări grave;

b) în corespundere cu art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului, conform art. 75 alin (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică

o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Și stipulările normelor de drept enunțate au fost sfidate de către instanța de apel.

Or, avocatul Sergiu Canțer în numele inculpatului a solicitat în apel aplicarea față de el a prevederilor art. 90 Cod penal, invocând circumstanțe atenuante: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, precum și personalitatea condamnatului, anterior necondamnat, căsătorit, la întreținere un copil minor și soția, unicul întreținător al familiei (*pct. 3 din prezenta decizie*).

Dar, în pofida stipulărilor din art. 75 Cod penal, art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un fel asupra acestor motive, înăsprind pedeapsa aplicată.

Împrejurările enunțate relevă că inculpatului instanța de apel i-au aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate și că recursul ordinar declarat de avocat în numele acestuia este întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării parțiale a hotărîrii contestate, adică în latura pedepsei, cu menținerea sentinței în acest sens.

Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2), lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, în privința inculpatului Verebcean Sorin Alexandru.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Canțer, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, în partea privind admiterea apelului procurorului și a succesului părții vătămate Anastasia Crăciun în latura penală, cu stabilirea pedepsei inculpatului Verebcean Sorin Alexandru de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis din data reținerii, urmînd ca acesta să fie pus în stare de arest, pe motiv că apelurile au fost greșit admise.

Menține sentința Judecătoriei Militare din 13 iunie 2012, conform căreia Verebcean Sorin Alexandru se consideră condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate este suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică din 04 februarie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

21 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc,
Elena Covalenco,

cu participarea:

procurorului

Nicolae Suvac,

avocaților

Sergiu Canțer, Ana Ursachi,

succesorului părții

vătămate

Anastasia Crăciun,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, declarate de procuror și avocatul Sergiu Canțer în numele inculpatului

Verebcean Sorin Alexandru, născut la 05 martie 1988, originar și locuitor al s. Pleșeni, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2), lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, în privința inculpatului Verebcean Sorin Alexandru.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Canțer, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013, în partea privind admiterea apelului procurorului și a succesorului părții vătămate Anastasia Crăciun în latura penală, cu stabilirea pedepsei inculpatului Verebcean Sorin Alexandru de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis din data reținerii, urmînd ca acesta să fie pus în stare de arest, pe motiv că apelurile au fost greșit admise.

Menține sentința Judecătoriei Militare din 13 iunie 2012, conform căreia Verebcean Sorin Alexandru se consideră condamnat în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate este suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică din 04 februarie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc